

EDICIONS DE CÀNEM

4 OCTUBRE - 5 DESEMBRE 2025
Inauguració: 4 OCTUBRE a les 12h

VICENT CARDÀ S.T., 1995
Aiguatinta (sucre) s/planxa ferro
Edició 30 exp. 3 PA

La màgia del taller

La campana del taller sona quan algú crida, obri o tanca la porta. És el primer pas, la benvinguda, després hi ha la vidriera que fa que la llum ho embolcal·le tot, i el taller amb el seu imponent tòrcul, la taula de treball i el banc per entintar, la peixera perquè l'àcid faci la seva feina a les planxes, i la cambra on els assecants faran que les estampes descansen fins a l'hora de la numeració i la signatura.

I després estem nosaltres, els molts artistes que hem passat pel taller per plasmar el nostre art a les planxes de coure, de zinc o de ferro. I sí, hi és ella, Pilar Dolz, que amb les seves petites mans trau el millor de cadascú de nosaltres. Veure-la moure amb un simple cop de monyica els corrons és tot un art, cap endavant i enrere, d'esquerra a dreta, perquè la tinta s'expandisca, es faci líquida, s'adherisca al corró i, després amb suavitat, penetre a les ferides de la planxa i, com a rius de tinta, la inunde tota.

El gravat té un poc de màgia. Va ser el mag Stanley Hayter, mestre de Pilar, qui es va traure del barret de copa la tècnica d'impressió a color, o el que és el mateix, l'estampació d'una planxa gravada, utilitzant tintes de diferents viscositats aplicades amb corrons de diferents dureses i que així no arriben a barrejar-se. Màgia i molt d'ofici.

Pilar ens va ensenyar l'art i l'ofici del gravat, de les viscositats de les tintes, del respecte pel gravat. Per allà en vam passar uns quants, cadascun de nosaltres amb les nostres manies. A cadascú ens anava bé una tècnica, n'hi havia exquisits, pulcres, per a aquests el burí i la punta seca i la planxa de coure. Després estàvem els més bèsties i maldestres que abans de començar ja havíem embrutat les planxes i el taller, per a nosaltres millor que les planxes foren de ferro o com a molt de zinc, i ens ficàvem amb l'aiguafort, l'aiguatinta. Gravàvem amb sucre, i era un altre truc veure com el sucre mesclat amb tinta xinesa, botava, es despenia de la planxa, deixant eixe buit perquè l'àcid menjara i després la tinta entrarà en aquell solc que havia creat l'atzar.

I després venien els papers: Super Alfa, Arches, Guarro, Hontorinoko, Rives, Fabriano, Hahnemühle i tants altres que ens tornaven bojós. Ací era on més es veien les nostres neures. A cadascú de nosaltres ens agradava un paper diferent per a l'estampació. És veritat que aquells que es decantaven per la punta seca o per l'aiguatinta no necessitaven un paper amb molt de cos, amb poc gramatge la tinta penetrava i el dibuix era immillorable, però aquells que castigàvem la planxa i buscàvem un cos més gran a l'estampa, ens havíem d'anar a un paper amb més gramatge que suportarà la pressió del tòrcul i el pes de les tintes.

Tot màgia, com màgia va ser que durant 50 anys el taller de Pilar es convertira en refugi de tots nosaltres. Cinquanta anys que donen per a molt, per a moltes planxes, moltes estampes que totes juntes formen aquesta edició de Cànem Galeria, Edicions de la Galeria.

I quan arribes ací, i davant teu passa tota una vida, una vida d'art i precisió, de màgia i ofici, de memòria de tot allò que es va fer en aquell taller obert a la contemporaneïtat, a la innovació i a l'aprenentatge, perquè vam ser molts els que vam passar per allà a dibuixar les planxes amb línies i taques, vam jugar com a infants i vam aprendre a conèixer un art que havíem vist en Durero i Rembrandt, en Goya, i també en Picasso, Miró i Tàpies, però que desconexíem del seu poder de persuasió, de la seva força, de la seva poètica i, com no, de la seva màgia. També nosaltres, per algunes hores ,vam ser mags i vam conèixer un ofici que ens va ajudar a créixer com a artistes.

Vicent Carda

Setembre 2025

c/Antonio Maura, 6. 12001 Castelló de la Plana
Tel.964228879-670369847 canemgaleria@gmail.com
www.canemgaleria.com

MINISTERIO
DE CULTURA